

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen*(31. maj 2002)*

Kommissionen bekræfter, at fri udveksling af lægemidler inden for det indre marked kan være til gavn for forbrugerne og for nationale sociale sikringsordninger, eftersom den indebærer, at forbrugerne tilbydes et bredere sortiment af lægemidler til en lavere pris på grund af den øgede konkurrence inden for det indre marked. Sådanne overvejelser er blevet integreret i den retspraksis, som det ærede medlem henviser til.

Med hensyn til beskyttelse af industrielle ejendomsrettigheder til lægemidler har Den Europæiske Union — med henblik på udvidelsesforhandlingerne — erindret om, at den lægger stor vægt på, at der findes et ensartet beskyttelsesniveau for industrielle ejendomsrettigheder inden for det udvidede EU.

Kommissionen oplyste i sit svar på den skriftlige forespørgsel P-0234/02 fra det ærede medlem⁽¹⁾, at Den Europæiske Union — med henblik på udvidelsesforhandlingerne — har foreslået en speciel mekanisme for at begrænse antallet af potentielle problemer, som opstår, fordi der findes forskellige beskyttelsesniveauer for industrielle ejendomsrettigheder. Under hensyntagen til den dato, hvor patentbeskyttelse indføres i kandidatlandene, vil alle lægemidler, som blev markedsført i kandidatlandene inden ændringen i lovgivningen fandt sted, forblive ubeskyttede der, selvom de er under patentbeskyttelse i EU. Denne mekanisme vedrører derfor det overordnede beskyttelsesniveau for intellektuelle ejendomsrettigheder og vil kun gælde for produkter, som er patenteret i en medlemsstat på et tidspunkt, hvor det endnu ikke var muligt at opnå patent for produktet i kandidatlandene.

Den Europæiske Union anser denne mekanisme for at være en objektiv og velafbalanceret løsning, som tager hensyn til patentindehavernes berettigede interesse inden for EU, samtidig med at ingen af de rettigheder, som allerede eksisterer i kandidatlandene, overtrædes eller krænkes.

⁽¹⁾ EFT C 277 E af 14.11.2002.

(2003/C 28 E/085)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1177/02**af Mogens Camre (UEN) til Kommissionen***(25. april 2002)*

Om: Muslimske imamers voldsopfordringer

De europæiske borgeres sikkerhed, de europæiske menneskerettigheder og freden i EU's medlemslande trues af visse fundamentalistiske, muslimske imamer, som i EU-landene offentligt opfordrer til »hellig krig« og offentligt støtter anvendelsen af den islamiske lov, sharia.

I erklæring efter erklæring bekendtgør EU at ville skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det må forekomme at være i strid med disse hensigter, at EU tillader fundamentalistiske politiske kræfter, under dække af en påstået religiøs tro, at opfordre muslimer i Europa til at gå i »hellig krig« og at udtale støtte til den islamiske lov, sharias ugeringer.

Imamen Ahmed Abu Laban i København, der oplyses at have 10 000 til 15 000 støtter, opfordrede under fredagsbønnen den 5. april 2002 i en københavnsk moské sine trosfæller til at støtte deres landsmænd hjemme, idet han hævdede, at disse ønskede jihad og ønskede at betale prisen for befrielse af al Aqsa-moskéen i Jerusalem. »I skal ikke tro, at de, der bliver dræbt i kampen, er døde. De er levende hos Allah, og Allah giver dem gaver. Vi skal tænke på at være aktive og ikke passive« sagde han ifølge dagbladet Politiken. Han tilføjede, at muslimer ikke skal læne sig op ad FN eller FN's Sikkerhedsråd, men støtte sig til Allah i Mellemøst-konflikten.

Kun en uge tidligere udtrykte samme imam støtte til brugen af sharia i forbindelse med den internationalt omtalte dødsdom over den nigerianske kvinde, Safiya Hussaini, for utroskab.

I dom af 31. juli 2001 (sag 41340/98 og 41342-4/98) har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg fastslået, at sharia (islamisk lov) er i klar modstrid med de værdier, der er indeholdt i konventionen om menneskerettigheder. Alligevel er EU's indsats væsentligst, at det såkaldte Observatorium for Racisme og Fremmedhad i den ene fordrejede rapport efter den anden bagtaler enhver, der ytrer frygt for fundamentalismens fremmarch i EU.

Vil Kommissionen tage skridt til en lovgivning, der sikrer, at personer, der opfordrer til »hellig krig«, vold og overgreb mod menneskerettighederne, udvises af EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Vitorino

(18. juni 2002)

EU er, som De ved, baseret på de principper om frihed, demokrati og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder ytringsfrihed under ansvar for loven, som er fælles for alle medlemsstaterne. Kommissionen beklager enhver adfærd, der evt. indebærer opfordring til had eller overtrædelse af menneskerettighederne.

Kommissionen vil ikke foreslå en lovgivning, der sikrer, at enhver, der opfordrer til »hellig krig«, vold eller overtrædelse af menneskerettigheder, udvises af Den Europæiske Union. Udvisning fra medlemsstaterne som følge af krænkelser af den offentlige orden eller sikkerhed hører under medlemsstaternes egen kompetence.

Det fastsættes i EF-traktatens artikel 39, stk. 3, artikel 46, stk. 1, og artikel 55, at medlemsstaterne kan indføre sådanne begrænsninger i den frie bevægelighed for unionsborgere og medlemmer af deres familie, der er berettigede af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed. Disse foranstaltninger skal under alle omstændigheder overholde Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed⁽¹⁾.

Kommissionen henviser også til Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere⁽²⁾. Herefter kan medlemsstaterne anerkende en anden medlemsstats afgørelse om udvisning af en person, der er en alvorlig og faktisk trussel for den offentlige orden eller den nationale sikkerhed.

Desuden lancerede Kommissionen den 10. april 2002 en bred debat med udsendelsen af grønbogen om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold⁽³⁾. I grønbogen efterlyses der bl.a. overvejelser om, hvorvidt der bør foretages en større indbyrdes tilnærmelse af forudsætningerne for udsendelsesafgørelser.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.4.1964.

⁽²⁾ EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34.

⁽³⁾ KOM(2002) 175 endelig udg.

(2003/C 28 E/086)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1179/02

af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(25. april 2002)

Om: Trykning af cirkapriser på bøger som sælges på det indre marked

I visse medlemslande bliver der trykt cirkapriser på bøgerne, i andre ikke. Nu har Markedsdomstolen i Sverige i sin afgørelse 2002/5 af 22. februar 2002 fundet, at det at et forlag angiver cirkapriser på pocketbooks anses for at udgøre en samvirkende eller samordnet praksis mellem forskellige virksomheder, hvilket anses for at stride mod konkurrencelovens paragraf 6.